

Arbejde, afbrudt i Midten ved § 9, 2det Stykke, af en Ting, som slet ikke vedrører denne Sag, men som naturligere hørte hen under § 14. Resten af Lovforslaget skal jeg lade ligge, thi det grupperer sig paa en meget naturlig Maade lige indtil det sidste Ord: de velsignede Øer, der blive fritagne for en stor Mængde af de Love, vi give. Men det forekommer mig, at hvis man foretog en Del Udclip og en anden Gruppering, vilde man faa en bedre Overskuelighed frem i Forslaget. Det forekommer mig naturligt, at efter § 1, 1ste Stykke, kom § 2, derefter § 14, i hvis Ende 2det Stykke af § 9 skulde komme; dernæst skulde § 3 komme og saa de øvrige Paragraffer efter hinanden, idet dog 1ste Stykke af § 9 naturligt hører hen i Midten af § 5. Dersom man grupperede Forslagets Bestemmelser paa en saadan Maade, fik man hele Lovforslagets 1ste Afsnit ene og alene til at handle om de Virksomheder, som have med Fabriktilsynet at gøre, nemlig, hvad det er for nogle, hvorledes man skal trække Virksomhederne ind under Tilsynet, hvilke Krav der skal stilles til Arbejdsstedet; og hvilke Krav der skal stilles til Børns og unge Menneskers og Kvinders Arbejde, endende med den nuværende Paragraf. Naar saa det er færdigt, komme vi til § 1, 2det Stykke, som handler om, hvad der desuden kan komme ind under en kongelig Resolution med Hensyn til unge Menneskers Arbejde, og saa kan der til naturligt slutte sig det 3dje Stykke i § 1.

Med Hensyn til § 1, 1ste Stykke, forekommer det mig, at det i Betragtning af de Vanskeligheder, der her have foreligget, er et fortræffeligt redigeret Stykke, naar man blot indskyder en lille Ting, som der sikkert menes, naar der staar: „et større Antal Arbejdere beskæftiges enten udelukkende eller væsentligt i overdækkede Rum“. Der bør tilføjes: „paa faste Steder“ foran „overdækkede Rum“, thi hvis dette ikke indskydes, vil f. Eks. en Virksomhed som Malerprofessionen kunne drages med derind under, og det er næppe Meningen. Jeg antager, at § 2 maa forstaas saaledes — og jeg tror i saa Henseende at være i Overensstemmelse med det ærede Medlem, som talte nylig (Philipson) — at i § 2 angives Grænserne for, hvad der *kan* inddrages under Fabriktilsynet, men ikke, hvad der nødvendigvis *skal* inddrages derunder, saaledes, at naar en Virksomhed af dem, der omtales, har 5 Arbejdere, men i øvrigt ikke bruger mekanisk Kraft, er det ikke dermed givet, at en saadan Virksomhed skal inddrages under Tilsynet, saasom Tal-

let 5 ikke nævnes i § 1, 1ste Stykke, men at dette er overladt til Indenrigsministeriets Afgørelse. Hvad dernæst angaar 2det Stykke i samme § 2, forekommer det mig at være en ret farlig Bestemmelse. Der staar nemlig, at Fabrikinspektøren skal være berettiget til at fordre hos de Virksomheder, som ere ham underlagte, til ethvert Tidspunkt saadanne yderligere Oplysninger meddelte, som maatte være ønskelige i statistisk Øjemed med Hensyn til disse Virksomheder. Det, tror jeg, er en Berettigelse for Fabrikinspektoratet, som det ikke er muligt med Rette at give det. Hvis man f. Eks. vil indsamle statistisk Materiale om de økonomiske Vilkaar og maaske meget detailleret Materiale i saa Henseende, tror jeg, det vilde være urigtigt at tvinge disse Virksomheder til at give saadanne Oplysninger. Det er jo velbekendt, at da Industrietællingen foregik for et Par Aar siden, kom der mange Vanskeligheder frem; det viste sig, at de, der foretog denne Industrietælling, mange Steder mødte Uvilje, fordi man mente, at disse Mennesker kom for at snuse i Folks Virksomheder. Men her vil man jo gaa langt videre, end man gik den Gang. Derfor forekommer det mig, at denne Bestemmelse ikke bør opretholdes i Lovforslaget.

Bestemmelserne i § 3 kunne jo være overmaade gode, ihvorvel jeg tilstaar, at i Praksis tror jeg ikke, de faa stor Betydning, da der jo her kun er Tale om, at de, der drive eller anlægge en Fabrik, skulle være berettigede til at gaa til Fabrikinspektoratet for at faa at vide, om der er noget ulovligt i Planerne, ligesom omvendt Fabrikinspektoratet skal være berettiget til at gaa til den, der anlægger en saadan Fabrik og gøre ham opmærksom paa saadanne mulige Ulovligheder — men skade kan Paragraffen jo ikke.

Vi komme dernæst til det vigtigste Afsnit i Lovforslaget, nemlig om Børns, unge Menneskers og Kvinders Arbejde. Ved de Bestemmelser, der her ere truffene, vil dette altsaa fremtidig blive begrænset; medens det hidtil har været muligt, at Børn endogsaa fra 10 Aars Alderen have kunnet arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder, skulde det fremtidig være forbudt Børn under 14 Aar, undtagen hvis de udskrives af Skolen i en lidt tidligere Alder, at udføre saadanne Arbejder, og det ikke alene i de Virksomheder, som den tidligere Lov af 1873 beskæftiger sig med, men tillige i en stor Mængde andre Virksomheder, Virksomheder under Haandværk og Industri, som ikke hidtil have været